

РЕШЕНИЕ

№ 157

гр. Карнобат, 29.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, III СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Т. Маринов

при участието на секретаря Дарина Б. Енева
като разгледа докладваното от Димитър Т. Маринов Гражданско дело №
20222130100141 по описа за 2022 година

Първоначално производството по делото е било образувано по повод
исковата молба на Т. К. Ш. от гр. С. против Плодинвест ЕООД гр.
Карнобат представлявано от управителя му В. АЛ. ГР. с която Т. К. Ш. в
качеството му на ищец е предявил срещу горепосоченото дружество
обективно съединени искове по чл. 344 ал.1 от КТ, по чл. 225 ал.1 от КТ, по
чл. 128 т.2 от КТ във вр. с чл. 242 от КТ, по чл. 220 ал.1 от КТ и по чл. 224
ал.1 от КТ които са трудови искове по смисъла на чл. 357 от КТ, с който
първи иск по чл. 344 ал.1 от КТ ищецът Ш. моли съда да постанови
решение с което да признае уволнението му извършено със заповед № 2 от
31.12.2021 г. на управителя на дружество Плодинвест ЕООД за незаконно и
като такова същото да бъде отменено, с иска по чл. 225 ал.1 от КТ ищецът
Ш. моли съда да осъди ответното дружество да му заплати обезщетение в
размер на brutното му трудово възнаграждение за времето през което той е
останал без работа поради незаконното му уволнение в размер на сумата от
2 620 лв., с третия иск по чл. 242 от КТ във вр. с чл. 128 т.2 от КТ ищецът Ш.
моли съда да постанови решение с което да осъди ответното дружество
Плодинвест ЕООД гр. Карнобат да му заплати дължимото му се, но
незаплатено трудово възнаграждение в размер на сумата от 1310 лв.
представляваща сбор от сумата от 655 лв. представляваща brutно трудово
възнаграждение за месец ноември 2021 г. и сумата от 655 лв. представляваща

брутно трудово възнаграждение за месец декември 2021 година , с иска по чл. 220 ал.1 от КТ ищецът Ш. моли съда да постанови решение с което да осъди ответното дружество Плодинвест ЕООД да му заплати дължимото му се обезщетение в размер на брутното му трудово възнаграждение в размер на сумата от 655 лв. за неспазения срок на предизвестieto и с иска по чл. 224 ал.1 от КТ ищецът Ш. моли съда да постанови решение с което да бъде осъдено ответното дружество Плодинвест ЕООД гр. Карнобат да му заплати обезщетение в размер на сумата от 218, 30 лв. за неползван платен годишен отпуск за 2021 година за 10 дни, ведно със законната лихва върху същите главници – предявени суми , начиная от датата на предявяването на исковете в КРС до окончателното им изплащане , като същият моли съда с решението си по настоящото дело да осъди ответната страна да му заплати и направените от него по делото съдебни разноски.

В законния едномесечен срок по чл. 131 ал.1 от ГПК ответната страна съобразно предоставената ѝ възможност е подала отговор по исковата молба по така предявените срещу нея искове , като по този начин е взела становище по същите. Същата счита , че иска за претендирано обезщетение по чл. 225 ал.1 от КТ е нередовен и съответно недопустим и също исковата молба се явява нередовна и на основание чл.127 ал.4 от ГПК- поради непосочването на банковата сметка от страна на ответника с оглед съответно плащане във връзка с предявените от него осъдителни искове и съответно и същата искова молба следва да бъде оставена без движение за поправката ѝ . Съдът по повод на това искане на ответната страна е намерил , че същото е неоснователно поради това , че ищцовата страна разполага с правата предвидени и предоставени ѝ с разпоредбата на чл. 143 ал.2 от ГПК , тъй като може да извърши отстраняването на същите твърдени нередовности в първото по делото съдебно заседание, което впоследствие и ищцовата страна е сторила . Затова и съдът е намерил , че не следва да оставя исковата молба на ищеца без движение поради тези твърдени от ответната страна нередовности на исковата молба.В същия си отговор на исковата молба ответната страна е взела следните становища : по отношение на иска по чл. 344 ал.1 от КТ ответната страна твърди , че той се явява неоснователен и следва като такъв да бъде отхвърлен, , по отношение на иска по чл. 225 ал.1 от КТ ответната страна твърди , че същият се явява също изцяло неоснователен и моли като такъв да бъде отхвърлен изцяло , по отношение на иска по чл. 128 т.2 от КТ

във вр. с чл. 242 от КТ ответната страна твърди , че същият се явява частично основателен , по отношение на иска по чл. 220 ал.1 от КТ ответната страна не е взела становище в отговора на исковата молба и по отношение на иска по чл. 224 ал.1 от КТ ответната страна прави становище , че същият се явява частично основателен. В същия си отговор на исковата молба ответната страна в същото време оспорва като неоснователни и горепосочените искове които твърди , че същите се явяват частично основателни и това са исковете по чл. 128 т.2 от КТ във вр. с чл. 242 от КТ – претендираното за трудово възнаграждение за месец декември 2021 година и по иска по чл. 224 ал.1 от КТ- за претендирано обезщетение за неплатен и неползван годишен отпуск за 10 дни за 2021 година в размер на сумата от 218, 30 лв. и моли съдът да ги отхвърли изцяло като такива ведно със законните последици.

В първото по делото редовно съдебно заседание проведено на дата 12.05.2022 година въз основа на изпратено писмено становище от дата 04.04.2022 г. подадено от процесуалният представител и пълномощник на ищеца – адв. П. и въз основа на изрично заявено волеизявление на ищеца направено в същото съдебно заседание чрез същият му горепосочен пълномощник и процесуален представител за оттегляне на част от така предявените от ищеца искове , съдът с нарочно определение е прекратил производството на основание чл. 232 от ГПК по отношение на следните искове - по чл. 344 ал.1 от КТ – за признаване на уволнението на ищеца извършено със заповед № 2 от 31.12.2021 г. на управителя на дружество Плодинвест ЕООД за незаконно и за неговата отмяна , по чл. 225 ал.1 от КТ – за осъждането на ответното дружество да заплати на ищеца обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето през което той е останал без работа поради незаконното му уволнение в размер на сумата от 2 620 лв. и иска по чл. 220 ал.1 от КТ -за осъждането на ответното дружество Плодинвест ЕООД да заплати на ищеца обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение в размер на сумата от 655 лв. за неспазения срок на предизвестиято. По този начин пред съда са останали за разглеждане само така предявените искове по чл. чл. 128 т.2 от КТ във вр. с чл. 242 от КТ и по чл. 224 ал.1 от КТ. В същото съдебно заседание след направени от ищеца уточнения и изменения по реда на чл. 214 ал.1 от ГПК на същите искове , същият ищец е направил искане за изменение на размера на претендираните от него горепосочени искове както следва : 1. За иска по чл.

128 т.2 от КТ във вр. с чл. 242 от КТ – с който претендира осъждането на ответното дружество да му заплати сумата от 658, 93 лв. представляваща брутното трудово възнаграждение на ищеца за месец ноември 2021 г. и за сумата от 627, 93 лв. представляваща брутното трудово възнаграждение на ищеца за месец декември 2021 г. , ведно със законната лихва върху същата сума , считано от датата на предявяването на същия иск в Районен съд Карнобат до окончателното му изплащане и 2. по иска по чл. 224 ал.1 от КТ с който ищеца претендира осъждането на ответното дружество да му заплати паричната сума от 97, 50 лв. представляващо претендирано дължимо се обезщетение за неизползван от него платен годишен отпуск от три дни за 2021 година, които искания като основателни съдът е приел за разглеждане с нарочни постановления от него съдебни определения.

В съдебно заседание ищеца поддържа така предявените горепосочени искове , чрез процесуалният си представител и иска тяхното уважаване изцяло, така както са предявени.

Ответникът респ. ответното дружество редовно призовано, се явява в съдебно заседание неговият процесуален представител и чрез процесуалния представител оспорва същите искове като неоснователни и недоказани и моли съдът да ги отхвърли изцяло . Същият ответник чрез процесуалният си представител моли съда да му присъди направените от него съдебни разноски по настоящото дело.Представя доказателства по делото.

След поотделната и съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Признава се от страните по делото , а е и видно от приложените писмени доказателства – трудов договор № 2 от 15.09.2020 г. , допълнително споразумение № 5 от 31.05.2021 г. към трудов договор № 2 от 15.09.2020 г. и справка от НАП за актуално състояние на всички трудови договори които е сключило ответното дружество Плодинвест ЕООД гр. Карнобат с Т. К. Ш. към дата 25.01.2022 година, които като неоспорени от страните по делото , съдът е приел като абсолютно доказателство е че страните по делото ищецът Т. К. Ш. и ответното дружество Плодинвест ЕООД гр. Карнобат са били в трудово правоотношение помежду им въз основа на сключен между тях трудов договор № 2 от 15.09.2020 г. по силата на който ищецът Ш. е бил

назначен на работа в горепосоченото дружество на основание чл. 67 ал.1 от КТ във вр. с чл. 70 ал.1 от КТ на щатната длъжност технически сътрудник с място на работа в администрацията на дружеството при работно време за длъжността от 8 часа и с договорено трудово месечно възнаграждение от 610 лв., като с допълнително споразумение № 5 от 31.05.2021 г. към трудов договор № 2 от 15.09.2020 г. трудовото му възнаграждение е било изменено като било увеличено на 655 лв.. Впоследствие въз основа на подадена от ищеца Ш. молба за напускане на работа по взаимно съгласие, считано от дата 01.01.2022 г., с вх. № 45 от дата 20.12.2021 г. на ответното дружество, последното е приело така направеното предложение от ищеца, за което е направена върху самата молба писмена резолюция от управителя на дружеството и със заповед № 2 от 31.12.2021 г. е прекратил трудовото правоотношение на ищеца Ш. на основание чл. 325 ал.1 т.1 от КТ. Същата е била връчена на ищеца на дата 11.2.2022 г. лично срещу разписка, чрез връчена от нотариус на същия нотариална покана ведно със същата заповед за прекратяването на трудовото правоотношение.

С настоящата си искова молба ищецът Ш. твърди, че ответното дружество не му е заплатило дължимите му се трудови възнаграждения за месеците – месец ноември 2021 г. в размер на сумата 658, 93 лв. и за месец декември 2021 г. в размер на сумата от 627, 93 лв. и претендира осъждането на ответното дружество да му ги заплати тези брутни трудови възнаграждения. Ответното дружество пък твърди, че му е заплатило нетното му трудовото възнаграждение за месец ноември 2021 г. тъй като ищецът се е подписал лично за получаването на същото възнаграждение във ведомостта за същия месец ноември 2021 г., а че възнаграждението си за месец декември 2021 г. към което му е било начислено и обезщетението му за неползван платен годишен отпуск от 3 дни за 2021 г. ищецът не е получил по негова вина, тъй като не се е явил в дружеството да го получи, което е било негово задължение.

Видно от заключението на вещото лице КР. АТ. по назначената по делото съдебно – счетоводна експертиза, което заключение като неоспорено от страните по делото съдът приема като абсолютно доказателство по делото, е че същото вещо лице е извършило проверка в ответното дружество където е установило, че работните заплати в същото дружество се изплащат в брой като при получаване на трудовото възнаграждение всеки работник или

служител удостоверява получаването на възнаграждението си с подпис в съответната месечна ведомост за заплати . Същото вещо лице посочва в заключението си , че при тази извършена от него проверка в счетоводството на дружеството – ответник е установило , че на ищецът Т.Ш. в платежната ведомост на дружеството ответник за месец ноември 2021 г. е начислено брутно трудово възнаграждение в размер на сумата от 658, 94 лв. и нетна такава сума в размер на 511, 32 лв. , за която последна сума ищецът е подписал в същата ведомост, че я е получил , а в платежната ведомост за месец декември 2021 г. е начислено на същия ищец брутно трудово възнаграждение в размер на сумата от 627, 93 лв. и нетно такава в размер на сумата от 501, 83 лв. , като няма подпис на ищеца Ш. за неговото получаване , като към брутното трудово възнаграждение на ищеца Ш. за месец декември 2021 г. е начислено и обезщетението за неползван от него платен годишен отпуск за 3 дни за 2021 г. , което е в размер на сумата от 97, 50 лв. . Тука следва да се посочи , че ищецът няма право да получава брутни трудови възнаграждения за процесните горепосочени месеци , тъй като от една страна той има право да получава съответните нетни трудови възнаграждения за същите месеци в размери изчислени по реда на чл. 272 от КТ след спадането на съответните удържки от съответното брутно трудово възнаграждение. Вещото лице е изчислило в заключението си правилността на удържките от трудовите възнаграждения на ищеца за процесните месеци , направени му от ответното дружество в посочените ведомости , тъй като посочва , че същите са направени в изпълнение на разпоредбата на чл. 272 от КТ и Наредбата за структурата и организацията на работната заплата приета с ПМС № 4 от 17.01.2007 г. и по този начин няма допуснати грешки от ответното дружество при начисляването им.

Ищецът оспорва , че е получил трудовото си възнаграждение за месец ноември 2021 г. тъй като не е бил положил подпис във ведомостта за същия месец ноември. Същото твърдение на ищеца , че не бил положил подпис за получаването на съответното му нетно трудово възнаграждение за месец ноември 2021 г. във съответната ведомост , се опровергава изцяло от същата приложена ведомост за месец ноември където стои подписа на ищеца и от заключенията на вещото лице Н. по назначените по делото основна и допълнителна съдено- почеркови експертизи , в които заключенията вещото лице категорично твърди , че подписът в графа 3 - подпис в разчетно -

платежната ведомост за месец ноември 2021 г. на ответното дружество Плодинвест ЕООД е бил изпълнен от ищеца , което води настоящия съд до извода му , че ищецът е подписал и е получил трудовото си възнаграждение за месец ноември 2021 г. Съдът е приел същите две експертизи като абсолютни доказателства по настоящото дело тъй като въпреки твърденията на процесуалният представител на ищеца , не се представиха никакви доказателства по настоящото дело относно твърдяната необективност, небезпристрастност на вещото лице изготвило същите и затова съдът приема , че вещото лице е изготвило същите напълно обективно , безпристрастно и правилно и при съответния професионализъм изискващ се за изготвянето им и затова и съдът ги е приел като абсолютни доказателства по делото. Затова и съдът приема , че този иск в тази му част се явява неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен изцяло , ведно със законните последици от това- неприсъждане на лихва и разноски в съответните им части .

Няма спор по делото , че ищецът Ш. не е получил съответното дължимо му се трудово възнаграждение за месец декември 2021 г. в размер на сумата от 501 , 83 лв. след направените съответно удържки от брутното му трудово възнаграждение от 627, 93 лв. , към което последното е начислено и дължимото му се обезщетение за неползван платен годишен отпуск от 3 дни за 2021 г. в размер на сумата от 97, 50 лв. за което последното ищецът е предявил и иска по чл. 224 ал.1 от КТ . Същото трудово възнаграждение се явява дължимо до края на съответния календарен месец , следващ месеца за който е положен труда съгласно допълнителното споразумение към трудовия договор на ищеца т.е. това трудово възнаграждение се явява дължимо до края на месец януари 2022 г. Изхождайки от свободата на договарянето съгласно чл. 9 от ЗЗД когато предмет на задължението е парична сума , страните би следвало сами да определят начина на изпълнение – дали да се осъществи чрез плащане в брой или безкасово .В случая няма данни това да е сторено за което е приложима разпоредбата на чл. 68 б. А от ЗЗД. По правило паричните задължения са носими и задължението следва да бъде изпълнено в брой в местожителството на кредитора по време на изпълнение на задължението Ето защо съобразно това общо правило чл. 97 ал.1 изр. Второ от ЗЗД предвижда , че когато предмет на задължението е парична сума , длъжникът може да се освободи от

отговорност като вложи дължимата сума в банка по местоизпълнение на задължението. За да е налице забава на кредитора в разглежданата хипотеза на първо място следва длъжникът да е предложил изпълнение на задължението. Приема се , че предлагането е действие което е достатъчно за осъществяването на дължимия резултат при условие , че е налице съдействие от страна на кредитора . По отношение на вземанията в брой , както е в настоящия случай , длъжникът следва да е изразил готовност по местоизпълнението да престира на кредитора точно – с оглед на количество и време на дължимата се парична сума. В случая страните по делото не са уговорили място на плащане на дължимото се трудово възнаграждение , поради което и доколкото по делото липсват твърдения и доказателства ищецът писмено да е посочил пред ответното дружество банка в която да се превежда на влог трудовото му възнаграждение съгласно чл. 270 ал.3 изр. второ от КТ , съдът приема , че относно мястото на плащане на трудовото възнаграждение е приложима специалната норма на чл. 270 ал.1 от КТ – в предприятието , където се извършва работата , т.е. вземането на работника с произход трудово възнаграждение е търсимо , поради което и работодателят не е било необходимо да кани работника да получи трудовото си възнаграждение, а същият е следвало сам да идва в предприятието където работи за неговото получаване , каквато според заключението на вещото лице е била и практиката на получаването на трудовите възнаграждения от ищеца . Поради това гореизложеното и тъй като по делото липсват доказателства преди датата на завеждането на исковата молба в съда ищецът да е отишъл при ответника за да получи това си трудово възнаграждение , предмет на делото и той да е отказал да му плати ,както и не се установява и че ищецът , преди датата на завеждане на исковата молба в съда да е поканил ответника да му плати процесното трудово възнаграждение , то съдът намира , че същото не е получено по вина на ищеца и поради това този иск за претендирано трудово възнаграждение за месец декември 2021 г. в размер на сумата от 627, 93 лв. , се явява неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен , ведно с акцесорната претенция към него за претендирана законна лихва. Същото респ. същите горепосочени съображения се отнасят и за претенция по иска за обезщетението по чл. 224 ал.1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск за 2021 г. за 3 дена в размер на сумата от 97, 50 лв.. То също не е изплатено на ищеца , но също е търсимо , поради което и

работодателят не е било необходимо да кани работника да получи трудовото си възнаграждение, а същият е следвало сам да идва в предприятието където работи за неговото получаване. Като не е направил това , за което ищецът е имал право и възможност обективно да стори ,поради това , че същият не се е явил поради причина не на внезапно заболяване , тъй като през периода от 22.12.2021 г. до 04.01.2022 г. същият не е бил болен , тъй като болничния му лист за този период № Е 20212956600 от 22.12.2021 г. издаден от д-р. Кинче Топалова е бил анулиран с решение на ЛКК № 349 от 1804.2022 г. , то това показва съобразено и с горепосочените изводи на съда , че същото обезщетение за неползван платен годишен отпуск за същата година , не е било изплатено на ищеца по негова вина , то съдът намира и че и този иск се явява напълно неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен изцяло , като също такъв се явява и претенцията за законна лихва върху същата сума за обезщетение, като същата също следва да бъде отхвърлена изцяло като неоснователна.

По разноските по делото:Ищецът е поискал да бъде осъдено ответното дружество Плодинвест ЕООД гр. Карнобат да му заплати направените от него съдебни разноски по настоящото дело в размер на сумата от 1200 лв. представляващи платено от него адв. възнаграждение видно от приложения договор за правна защита и съдействие приложен към делото. С оглед отхвърлянето изцяло на предявените от него искове и респ. и направеното оттегляне на част от първоначално предявените искове , то съдът намира , че такива не му се дължат от ответната страна и затова не следва да му се присъждат.

Ответникът респ. ответното дружество също е поискало да му бъдат присъдени направените от него съдебни разноски по делото за които е представил списък на разноските по чл. 80 от ГПК които то е направило по настоящото дело в размер на общата сума от 1670 лв. , включваща: сумата от 1560 лв. платено от дружеството адв. възнаграждение за което е приложен и съответния договор за правна защита и съдействие от който е видно , плащането от негова страна на същата сума от 1560 лв. , сумата от 10 лв. за платена държавна такса за 2 бр. съдебни удостоверения, както и сумата от 100 лв. платен депозит за възнаграждение на вещо лице по съответната изготвена и приета по делото съдебно- счетоводна експертиза .В случая с оглед оттеглянето част от първоначално предявените искове от ищеца по чл.

344 ал.1 от КТ – за признаване на уволнението на ищеца извършено със заповед № 2 от 31.12.2021 г. на управителя на дружество Плодинвест ЕООД за незаконно и за неговата отмяна , по чл. 225 ал.1 от КТ – за осъждането на ответното дружество да заплати на ищеца обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето през което той е останал без работа поради незаконното му уволнение в размер на сумата от 2 620 лв. и иска по чл. 220 ал.1 от КТ -за осъждането на ответното дружество Плодинвест ЕООД да заплати на ищеца обезщетение в размер на brutното му трудово възнаграждение в размер на сумата от 655 лв. за неспазения срок на предизвестията, както и с оглед отхвърлянето изцяло на всички останали искове по чл. 224 ал.1 от КТ и чл. 128 т.2 от КТ във вр. с чл. 242 от КТ, ведно с претендираните законни лихви върху същите , то съдът намира , че същите разноси следва да се понесат от ищецът на основание чл. 78 ал.3 от ГПК и затова ищецът следва да бъде осъден да ги заплати на ответното дружество.

С оглед разпоредбата на чл. 359 от КТ съдът намира , че направените от Държавата съдебни разноси по настоящото дело в размер на сумата от 510 лв. за заплащането на възнагражденията на вещото лице по приетите по делото основна и допълнителна съдебно- почеркови експертизи следва да останат за сметка на бюджета на съдебната власт.

Мотивиран от гореизложените си съображения, Карнобатският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Т. К. Ш. с ЕГН ***** от гр.С. кв. *** , същият и със съдебен адрес за връчване на съобщения и книжа – гр. С. ул. *** чрез адв. ЕЛ. П. – АК С. ул. *** – съдебен адресат срещу Плодинвест ЕООД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление - гр. Карнобат, обл. Бургаска бул. *** , представлявано от управителя В. АЛ. ГР. обективно съединени искове чл. 128 т.2 от КТ във вр. с чл. 242 от КТ и по чл. 224 ал.1 от КТ , с който първи иск по чл. 128 т.2 от КТ ищецът Т. К. Ш. моли съда да постанови решение с което да осъди дружеството ответник Плодинвест ЕООД гр. Карнобат да му заплати сумата от 658, 93 лв. представляваща brutното му трудово възнаграждение за месец ноември 2021 г. и сумата от 627, 93 лв. представляваща brutното му трудово

възнаграждение за месец декември 2021 г. , ведно със законната лихва върху същите суми , считано от датата на предявяването на същия иск в Районен съд Карнобат- 15.02.2022 г. до окончателното им изплащане и с който втори иск по чл. 224 ал.1 от КТ ищецът Т. К. Ш. претендира осъждането на ответното дружество Плодинвест ЕООД гр. Карнобат да му заплати паричната сума от 97, 50 лв. представляващо претендирано дължимо се обезщетение за неизползван от него платен годишен отпуск от три дни за 2021 година, ведно със законната лихва върху същата сума , считано от датата на предявяването на същия иск в Районен съд Карнобат- 15.02.2022 г. до окончателното ѝ изплащане , като неоснователни и недоказани изцяло.

Отхвърля искането на Т. К. Ш. с ЕГН ***** от гр.С. кв. *** , същият и със съдебен адрес за връчване на съобщения и книжа – гр. С. ул. *** чрез адв. ЕЛ. П. – АК С. ул. *** – съдебен адресат за присъждането на направените от него съдебни разноски по настоящото гр. дело № 141 / 2022 г. по описа на Районен съд Карнобат , като неоснователно изцяло.

ОСЪЖДА Т. К. Ш. с ЕГН ***** от гр.С. кв. *** , същият и със съдебен адрес за връчване на съобщения и книжа – гр. С. ул. *** чрез адв. ЕЛ. П. – АК С. ул. *** – съдебен адресат да заплати на Плодинвест ЕООД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление - гр. Карнобат, обл. Бургаска бул. *** , представлявано от управителя В. АЛ. ГР. сумата от 1670 лв. представляващи направените от същото дружество съдебни разноски по настоящото гр.д. № 141 / 2022 г. по описа на Районен съд Карнобат на основание чл. 78 ал.3 от ГПК.

Постановява направените от Държавата съдебни разноски по настоящото дело в размер на сумата от 510 лв. за заплащането на възнагражденията на вещото лице по приетите по делото основна и допълнителна съдебно- почеркови експертизи да останат за сметка на бюджета на съдебната власт, на основание чл. 359 от КТ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред БОС в 14-дневен срок, считано от датата на съобщаването му на страните по делото.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____